

Kuustonlahden lintutornilta avautuva maisema kohti Mynälahtea muuttuu täysin ruovikon niiton ansiosta. Ensi kesänä kahdeksan hehtaarin alueella laiduntavat lehmät.

Ruovikon ravinteet kiertävät pellolle

□ Saara Huovinen

Mynälahden rannalla Kuustonlahden lintutornilta avautuvassa maisemassa myllertää telaketjuin varustettu rinne-kone-kaksoisilppuri, joka niittää ruovikkoa tasaiseen

tahtiin. Jäljelle jää musta ja mutainen maa, jossa kulkijan jalka uppoaa enemmän kuin saappaanvarren mitan verran. Ensi kesänä täällä laiduntavat lehmät.

Mynälahden ruovikoiksi röstäytyneitä entisiä laidun-

rantoja on kunnostettu niitto niitto 1990-luvun puolivälistä alkaen, jolloin työn aloittivat lintuharrastajat talkoilla. Nyt hoidossa olevia alueita on jo 130 hehtaaria, ja Kuustonlahdella sitä tulee kahdeksan hehtaaria lisää.

Kankaanpääläisen Lännen Järviperkaus Oy:n tekemä niitto liittyy Ruokopelto-hankkeeseen, joka on osa ympäristöministeriön ravinteiden kierrätystä edistävää ja Saaris-tomeran tilan parantamista koskevaa RAKI-ohjelmaa. Kol-

mivuotisen, Varsinais-Suomen Ely-keskuksen ja Baltic Sea Action Groupin toteuttaman hankkeen tavoitteena on edistää ja kehittää ruo'on käyttöä pelloilla maanparannusaineena. Kun ruoko saadaan kustannustehokkaasti hyötykäyttöön lähialueilla, on ympäristövaikutuksiltaan arvokkaalle niitolle jatkossa yhä järkevämmät perusteet.

–Viime syksynä meillä oli ensimmäinen levitys peltoon, ja ensi vuonna saamme tuloksia siitä, minkälaisia vaikutuksia tällä menetelmällä saadaan. Odotus on, että näkyville saataisiin orgaanisen aineksen lisääntyminen pellossa, ja järviruo'on käyttö otettaisiin tosissaan vastaan yhtenä keinona lisätä pellon hiilivarantoa, projektikoordinaattori Maria Yli-Renko Ely-keskuksesta sanoo.

Kahdeksan hehtaarin niittoalalta tulee noin 240 kuutiota ruokosilppua. Määrästä riittää levitettävää kolmelle peltohehtaarille. Levityksen jälkeen ruoko kynnetään tai kevytluokataan peltoon.

–Ruokosilppun ansiosta maaperän rakenne paranee eivätkä ravinteet niin herkästi valu, mikä on ongelma näille seu-duille tyyppillisillä savimailla.

luonnon hoitaminen. Ruovikon leikkuulla saadaan umpeen kasvaneet merenrantaniityt avoimiksi kahlaajalinnustolle ja monipuoliselle niittykasvillisuudelle. Vesistön tila kohenee, kun ravinteikas-ta kasvimassaa poistetaan ja kierrätetään muualle.

Hankkeen alussa niittoja tehtiin myös vedessä, mutta tänä vuonna keskitytään rantaniityihin. Maalla ruoko pystytään silppuamaan jo niiton yhteydessä toisin kuin vedestä niitetty ruoko, joka pitää nostaa ensin kuivalle maalle.

Syntyvän biomassan kustannustehokas hyötykäyttö kannustaa jatkamaan työtä.

–Ruo'on monenlaista jatkokäyttöä on kokeiltu. Pellolle levitys on käytännöllisintä, koska kuljetusmatkat ovat lyhyitä, Yli-Renko toteaa.

Lintutornin juurelle syntyvän uuden rantaniityn kunnossapitotyö siirtyy ensi vuonna lehmille, joita alueelle tulee kaksi yksilöä hehtaaria kohti. Aluksi laidunpaine saatetaan pitää tätäkin korkeampana, jotta esiinpuskeva ruoko pysyy kurissa.

–Laiduntajan toimesta saatetaan tarvita tukiniittoja, sillä jos ruoko ehtii puutua, karja ei enää sitä syö.

Niittokoneen alle vaaditaan telaketjut, jotta liikkuminen rantaruovikossa onnistuu.

Ykkösasia hankkeelle on